

28.13.2

107a (שכן אין לה טהרה במקוה) → 108a (והא דתנן)

1. כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עלתך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: דברים יב, יד
 2. איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ויקרא יז,
 3. ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה' לפני משכן ה' דם? חשב לאיש ההוא דם שפך ונקרת האיש ההוא מקרב עמו: ויקרא יז, ד

- I Analysis of range of איסור – reason for no liability for קבלת הדם or קמיצה
- a question: why the exemption?
- b counter: why would we think there should be liability?
- i explanation: we can't infer from שחיטה – שחיטה is invalidated if performed for non-eaters of פסח
- 1 and: cannot be inferred from זריקה ד – זריקה carries the death penalty for a זר
- 2 question: why can't it be inferred via בנין אב from these two
- 3 answer: if so, no need for the text to (write/allude to) זריקה – could be inferred from הצד of העלאה+שחיטה במה הצד
- (a) can't be: inferred from either alone – שחיטה has severity re: פסח and העלאה applies to מנחה – but הצד במה הצד
- (b) answer: therefore תורה (wrote) זריקה, to teach that we cannot use הצד here → קומץ etc. are exempt
- II אבהו ר' observations about ר"י/ר"ע – and ר"א's responses
- a if: he did שחיטה and זריקה (in one העלם) – liable only once for ר"י (who infers זריקה from verse relating to שחיטה)
- i but: would be liable twice according to ר"ע (who infers זריקה from העלאה-related verse)
- ii dissent (אב"י): even ר"ע would allow for one liability – v. 1 makes all עבודות unified
- b if: he did זריקה and העלאה (in one העלם) – liable twice according to ר"י
- i but: would be only liable once for ר"ע
- ii dissent (אב"י): even ר"ע would agree to 2 חייבים; as תורה singles out העלאה to distinguish it from other עבודות
- c all agree: if he did all 3 (שחיטה, זריקה והעלאה) would be liable twice
- III Exploring the spatial parameters of שחוט חוץ
- a אב"י defines out of any מחנה (even עורה – per v. 2) as "חוץ", but not דרום, since it is fit for קדשים קלים
- i שחיטת קדשים performed atop the roof of the היכל → חייב, since it isn't a place fit for any קדשים
- ii challenge (רבא): then the תורה wouldn't have to state אהל מועד (v. 3); מחוץ למחנה should be enough
- 1 therefore: אהל מועד excludes the roof of the היכל from the prohibition
- 2 challenge: according to רבא, why does it state מחוץ למחנה if not to include גג היכל in the איסור?
- (a) answer: it is there to include a case where the animal is outside, even though the neck is inside – חייב
- IV Status of these איסורים in a post-מקדש world (המעלה בזמן הזה)
- a ד' יוחנן liable – קדושה ראשונה is permanent
- b ד'ל exempt – קדושה ראשונה is dissipated
- i question: isn't this a replay of the "dispute" ר"א/ר"י (עדייות ח:ו)?
- ii rejection: they both agree that קדושה ראשונה is permanent; each reporting what they had heard about מקדש
- 1 note: ר"א mentioned the curtains for building – not mandated, just for privacy
- V Liability for offering less than כזית, but the bone attached completes the שעור
- a ד' יוחנן liable – that which is attached to anything going up to מזבח takes on its status (חיבורי עולין כעולין)
- b ד'ל exempt – חיבורי עולין לאו כעולין
- i question (רבא): if he offers up a ראש יונה, less than כזית but the salt completes the כזית – how would ר"ל rule?
- 1 answer: ר"י might even exempt – salt is distinct from body, unlike bone
- (a) and: ר"ל might even find guilty – as salt is a necessary component of קרבן, unlike bone (אם פרש)
- (b) or: they might maintain consistent positions and ר"י would find liable, ר"ל exempting
- VI Analysis of ר"ה's opinion in משנה א'
- a רבי (on behalf of ר"ה): שחיטת פנים at least had a moment of כשרות, unlike חוץ
- b (אם עלה לא ירד) "קודש" is "accepted by פנים" (ר"ה): שחיטת פנים (on behalf of ר"ה): ר"ה
- i point of disagreement (ר"ה): שחיטת לילה (only valid for ר"ה)
- 1 or (רבא): כלי חול in a קבלת דם (only valid for ר"ה)
- VII analysis of dispute ר"ה/ג' חכמים re: טמא שאכל קודש טמא (see p. 69, section V)
- a question: how would ר"ה defend his position?
- b answer (רבא): if the person became טמא first, all agree that he is liable for eating שנטמא
- i dispute: where the קודש became טמא first; מינו רבנן apply ר"ה, מינו ר"ה doesn't apply רבנן
- ii question: even without מינו, shouldn't ר"ה allow the more severe הגוף טמא to "override" בשר טומאת בשר?
- iii answer (ר' אשי): perhaps בשר טומאת בשר is more severe, as it can never be "repaired" via מקוה